

K O B R A

KULTURNÍ OBČASNÍK REGIONÁLNÍCH
AUTORŮ

ÚNOR 2006 *** ROČNÍK VII.*** ČÍSLO 2

Citát inspirující:

Poezie supermarkety určitě přežije. Ale vždycky asi už bude zajímat jen tisíce lidí, a ne miliony.

Jiří Dědeček /časopis Sanquis 42/2005

Zvenčí je slyšet šeptání zahrad.
Nad úbočím divoce poletují racci.
Až odejdu ... , dejte mi zahrát
jak bláznovi, jenž sázel na cit
víc než na úspěch v kariéře.
Kněz, ať pár slovy připomene moji práci,
a neztrácí příliš čas !
Kolem hrobu mi vysázejte jasmínové keře,
a za svíčky ať neutrácí
žádný z vás.

V hospůdce pak na moji památku
popijte dobrého truňku
a pokud budete chtít,
naberte si popel z mých ostatků
jako hnojivo pod meruňku ...

Milan Ciler

ŘEKNI MI, CO ČTEŠ ... TROCHU JINAK

Nelekejte se, že jsem rubriku Řekni mi, co čteš ... posunul na druhou stranu místo tradičního úvodníku, ale možná jste si všimli, že jsem se v poslední době věnoval knihám autorů méně známých nebo alespoň mediálně neprotěžovaných. Byl to skutečně záměr a přiznávám, že bych tak chtěl činit i nadále, neboť si myslím, že se na různých literárních setkáních scházím se spoustou zajímavých knih, o kterých ví jen hrstka přátel a přitom ony knihy mají podle mého názoru mnohem větší literární úroveň než ty nabízené, mediálně opěvované a reklamou protěžované.

Uvedu příklad: Před nedávnem jsem četl knihu autorky, jejíž jméno raději neuvedu. Na záložce jsem si přečetl, že je to opravdová kniha líčící přerod naší společnosti, zabývající se problematikou menšin atp. , prostě kdo ji nečetl, o hodně přišel. Tak jsem se začel a zpočátku mě ten příběh zaujal, ale ... po zhruba stovce stran se z díla stala obyčejná veteš, navíc značně naivně vykreslila poměry před rokem 1989 i s oněmi listopadovými zlomovými dny manipulovala dost povrchně. Pochopitelně nemohly chybět ani drogy, emigrace, špetka sexuálního náboje a máte román pro dnešní vyvolené jako na objednávku. Autorka někam, nevím kam, pospíchala, asi aby už to měla za sebou. Já nakonec taky pospíchal, abych to měl taky za sebou, protože jsem si chtěl přečíst, jestli přece jenom něco důležitého z textu v závěru nevypadne. Nevypadlo! Škoda času!

A vidíte, přitom je tolik zajímavých knížek, které se prodávají na literárních setkáních o nichž nikdo nenapíše ani řádku. A tak se mně jich zželelo a činím tak alespoň já. Když už si autor dá práci a napíše dílko, většinou si i sám zaplatí, tak asi ví, co činí. Pochopitelně nechci obhajovat všechna takto nabízená díla, i mezi nimi se najde často hodně průměrných a podprůměrných knih, ale jsou mezi nimi i díla dobrá, nadprůměrná, hodná za povšimnutí a přečtení. A kdo ví, jestli právě jejich autoři nebudou za několik desítek let vzpomínáni v učebnicích literatury, zatímco ty dnešní hvězdy nebudou čtenářům nic říkat.

Ale dovolte ještě malou odbočku: Napsal jsem, že se knihy **PRODÁVAJÍ** na literárních setkáních. Tak tomu docela není, mnohdy se rozdávají, vyměňují a někdy jsou jen „ošahávány“ dalšími autory, aby zůstaly dál ležet nepovšimnuty a to považuji za varovný jev.

Dříve se na podobných akcích knihy skutečně kupovaly, dnes jen zřídka. Oslovil jsem na podobném setkání autora s tím, že jej znám z Řehečské slepice, že jsem si jeho knihu koupil a on mně odpověděl: „Aha, tak to jste byl vy! Já tady prodal právě jen tu jednu jedinou knihu!“ A přitom je ta kniha bezvadná. Víím, že finanční situace autorů ani čtenářů není vždycky růžová, ale **KDO KDYŽ NE MY** máme číst díla nových českých autorů a autorek, **KDO KDYŽ NE NAŠE LITERÁRNÍ ČASOPISY** mají upozorňovat na takovou literaturu?

A vy, začínající autoři, divíte se, že o Vaši knihu nikdo okem ani nezavadí, když stejně povýšeně chodíte Vy kolem knih jiných začínajících či nezavedených autorů? Václav

VÍTE,ŽE ...

- V Jičínském občasníku č.5/2005 (prosinec) vyšel článek Bohumíra Procházky Lidé mezi lidmi, který pojednává o Zdeňku Žemličkovi a jeho knize Vlčice.

- Ve čtrnáctideníku Tvar č.2/2006 (vyšlo 26.ledna) je v rubrice Továrna na absolutno uveřejněna trojice krátkých básní Martina Žantovského (bez názvů) s příznivým hodnocením.

- V Místní kultuře 1-2/2006 vyšel článek Bohumíra Procházky Patnáct let společného psaní v Jičíně (plus fotografie ze křtu knihy Václava France Autogramy dětství).

- Nakladatelství Alfa - Omega přihlásilo sbírku Václava France Autogramy dětství do soutěže Magnesia Litera za rok 2005, a to v kategorii L. za poezii.

- V lednovém Achátu (1/2006, novopacký měsíčník) vyšel článek Jany Horákové Tříkrálový podvečer, který informuje o autorském večeru Václava France v Nové Pace 6.ledna 2006.

Václav

Zápis ze schůzky LiS

Konané dne: 18. 1. 2006, přítomni: Franc, Procházka, Zákoutská, Jebavá, Zlatníková, Novotná, Teslík, Benešová, omluveni: Žantovský, Jindra, Veselý

Program:

1. Franc: přivítání přítomných a zahájení
2. Přítomní se dohodli na termínu příští schůzky: 15. 2. **POZOR ZMĚNA – VIZ KONEC !!!**
3. Franc: informace o literárních soutěžích a Chodském poetickém jaru – viz. Kobra 1/06. Informoval o dopisu od literárního klubu Pegas Mělník – vyhlášení 12. ročníku proběhne na podzim – LiS je zván. Presentace formou nástěnek – zajistí Franc, vystoupení s vlastní tvorbou (asi 15 min.) – organizuje Franc.
4. Franc: letošní rok je rokem Václava Čtvrtka (4. 04. 1911 – 6.11.1976). Knihovna jichstá řadu akcí (viz. http://mesta.obce.cz/jicin/vismo/dokumenty2.asp?u=5954&id_org=5954&id=417339&p1=0&p2=&p3= - pozn. Ben.)
Navrhl zdramatizovat knihu Jak ševci zvedli vojnu pro červenou sukni s přidáním vlastních autorských pohádek vystupujících. Návrh byl přijat. Předběžně: Prochor, Zákoutká, Franc, s dalšími projedná Franc. Úkol: na příští schůzku přinést krátké vodnické pohádky.
5. Franc: informoval, že sbírka Autogramy dětství je nominována na cenu Magnesia Litera (informace o ML a hlasování viz. <http://knihovna.jicin.cz/> - pozn. Ben.)
6. Procházka: 25. 2. Štefan v K-klubu v Jičíně – informace o přípravě (198 nominací). V programu by na 7 – 10 min. měl vystoupit LiS. Očekává se vystoupení France, Prochora, Novotné a Jindry – každý 2,5 min. maximálně. Jindru bude informovat Benešová. Všichni jsou srdečně zváni.
7. Procházka doporučil návštěvu knižního trhu v Havlíčkově Brodě (říjen)
8. Benešová: nahrávání pro nevidomé – požádala Novotnou, Zákoutskou a Procházku. Pokud bude mít zájem někdo další, bude vítán. Novotná přijde číst v 21.1., Procházka 27. 1. v 8,30 a Zákoutská 2. 2. asi v 10 hod.

9. Různé - Franc: navrhl výlet do Miletína s obdobným vystoupením jako v Řehči. Dotázal se, zda bude stmeláč u Prochora – Prochor odpověděl kladně.

Benešová: informovala o pozvánce nakladatelství Hejkal a Meander na besedu o dvou nedávno vydaných knihách Srdcerváč a Perlorodky, která se koná 25. ledna 2006 v 17 hodin v kavárně v prvním patře Domu knihy Kanzelsberger, Václavské náměstí 4, Praha 1.

Připomněla, že Knižní novinky jsou pro LiS k dispozici u ní.

Reagovala na zápis z prosincové schůzky, mrzí ji, že v LiSu je taková situace, že Martin Žantovský uvedl v zápisu myšlenku, kterou ve skutečnosti nevyslovil. K obsahu se nevyjádřila vzhledem k nepřítomnosti Žantovského. Ze stejného důvodu byla zastavena diskuse na toto téma.

10. Čtení z připravované sbírky Dragy Zlatníkové.

Připomínám: ZMĚNA!!!!!!! příští schůzka: 1. března 2006 od 17 hodin v knihovně - na schůzku vodnické pohádky.

Zapsala:

Benešová

ŘEKNI MI, CO ČTEŠ ...

SKORKOVINY - Jarmila Novotná

Vlastní nákladem, 2005

Další knížkou vydanou autorkou našeho spolku vlastním nákladem jsou Skorkoviny. Jičínská autorka Jarmila Novotná je vlastně zakladatelkou vlastního žánru - SKORKY = tj. krátký útvar o patnácti řádcích, reagující na životní okamžiky a postřehy, měl by být glosován, zobecněn a vtipně vypočítán.

V podstatě se jedná o fejeton, ať již mu autoři dávají jiné názvy (např. podčárník, zamyšlení, čtení ke kávě atp.). Je to zcela jistě novinový útvar, aktuálně promlouvající ke čtenáři, sloužící k okamžitému oslovení čtenáře. Mnohdy mají podobné útvary jepičí život, přečtu si je cestou ve vlaku a hotovo, k málo kterému se vracím. Dalo by se říci, že to má být oddechový žánr, u těch opravdových mistrů pera je to potom zúročení vlastních zkušeností, předávaných zájemcům. A protože jsou to fejetony natolik zdařilé, občas se vydávají v souboru, aby

nezapadly do zapomnění. I paní Jarmila svoje dílka uveřejňovala v Novinách Jičinska a občas se objevují i v Kobře, vydávala je v malých sériích pro své přátele a známé, a protože se líbily, rozhodla se je vydat knižně.

Blahopřeji autorce k vydání knížky, neboť to není ani dnes žádná legrace knihu vydat, i když si autor sáhne hlouběji do kapsy, o distribuci a dalších tisících nic, které umožní každého autora nemluvě, ale Jarmila Novotná všechno zvládla, a tak máme před sebou knížečku, s obrázky Vladimíra Gottvalda a předmluvou Vladimíra Burjánka (nedávno vydal podobnou knížku Vrácenky).

Autorčiny skoroky mě nejsou neznámé, řada z nich se mi líbí, mají vtip a zcela určitě si zaslouží zařazení do podobného sborníku. Jak už to ale u podobných souborů bývá, jsou zde i méně zdařilé fejetony. Ono to není jednoduché, zůstat svůj, ale dokázat zobecnit problémy, podívat se na ně s nadhledem, nadčasově, aby i těm, kteří neznají autorčinu rodinu a zázemí něco říkali. Jak vím, autorka chystá další knihu svých skorek. Jestli můžu radit, doporučoval bych, aby autorka psala dál, ale ne prvoplánově na knihu, ale spíš vytvářela svoje skoroky a s nadhledem v nich po čase vybrala jen ty nejlepší, nejvydařenější děti, aby jí ty méně vydařené nekazily celkový dojem z knížky.

Uvedu příklad na již zmiňovaných Burjánkových Vrácenkách. Autor delší dobu psal svoje zamyšlení do regionálních deníků a potom po delší době sáhl a vybral ty nejlepší, určitě je to znát. Víím, že udělat výběr a vyřadit třeba báseň, ke které mám osobní vztah je těžké, ale jestliže je průměrná či podprůměrná, je to jen ku prospěchu věci. Dokonce si myslím, že by se autor měl s pomocí nad výborem z díla poradit či dokonce nechat vybrat někoho jiného. Navíc mnohdy autor musí sáhnout do šuplíku, aby byla splněna kritéria pro tiskárnu atp. (určitý počet je třeba doplnit i slabšími dílky).

V každém případě přeji Jarmile Novotné, aby psala dál a vydávala další knížky, jen chci upozornit, že s podobným žánrem se roztrhl pytel a prosadit se mezi osvědčenými fejetonisty není jednoduché. Přeji, aby autorka měla dost stále nových neotřelých témat, aby se neopakovala a dokázala s nadhledem a neobvykle popisovat věci, ke kterým se budou čtenáři i po letech rádi vracet.

Václav

Recenze básnické sbírky Václava France „AUTOGRAMY DĚTSTVÍ“

Nová básnická sbírka uvedeného autora je velice pečlivě zpracována, promyšlena a provází čtenáře světem vzpomínek na dětství, zamýšlí se nad složitostí mezilidských vztahů, ale i smyslem poezie, rozebírá pocity dospělosti a nebojí se představit něco i z poněkud jiného soudku, kterým je svěží a kořeněný smysl pro humor, tolik potřebný pro dnešní uspěchaný a přetechizovaný styl života.

Tím, že je autor ve své tvorbě zkušený (vydal již několik básnických sbírek a knih s prozaickými útvary), učinil správné rozhodnutí vydat nový soubor básní u renomovaného nakladatelství Alfa Omega, které má několik let vynikající výsledky v publikování cenné řady Bibliofie, o čemž svědčí již vkusná a sympaticky vyhlížející barevná obálka spolu s fotografiemi samotné nakladatelky Věry Martinkové a Jozefa Sedmáka.

Již úvodní slovo s mottem sbírky dává tušit, kam autor plody své tvůrčí práce směřuje, kdo je mu vzorem a jaký je konečný cíl mravenčí a poctivé práce.

Po pečlivém přečtení předložené sbírky a skutečném zamyšlení nad jednotlivými básněmi jsem dospěla k názoru, že AUTOGRAMY DĚTSTVÍ jsou vrcholným dotážením snů, tužeb a přání citlivého a vnímavého autora a mohu směle podotknout, že se jedná o jeho jedno z nejlepších děl. Tuto knížku nelze číst letmo, na přeskáčku, ani vybírat po kouskách nabízené cukroví jen podle chuti, nýbrž je třeba pročíst ji celou a poté se k ní vrátit, vcítit se do autorových myšlenek, zamyslet se podrobně nad jejich obsahem, a co je nejhlavnější – vytvořit si názor na jednotlivé oddíly předkládaného díla.

Básně, obsažené ve sbírce, jsem proto rozdělila do šesti částí.

První část se věnuje vzpomínkám na nejkrásnější období života, kterým je bezpochyby dětství. Toto vděčné téma je nutno zpracovat citlivě a křehce, aby čtenář, který autorovým dětstvím prochází, mohl sdílet podobné pocity s příjemným a zvláštním mrazením po těle, které po prostudování opravdových a kvalitních veršů nastává. Zde mě nejvíce oslovily básně Vzpomínka (zobrazen kontrast záplat na duši s křehkou něhou slov autorovy maminky), svěže a chlapecky psané Píšťaly, a v neposlední řadě i Harmonika, dojatě něžný obrázek hodin školního zpěvu. Do této části jsem zahrнула básně Poklady; Návrat do rodného města; Vzpomínka II; Džbán na okně; Autogramy dětství; U nás za vsí; Po čtyřech; Maják; Babi; Pouťová; Koloběh soumraku a Nejkrásnější planeta.

Druhá část je věnována lyrickým veršům, opěvování tiché, až zádumčivé krajiny, s přáním proniknutí hřejivých slunečních paprsků

nejen do chladné a syrové přírody, nýbrž i do života a básníkovy nitra vůbec. Typickým příkladem téměř intimní poezie jsou básně Podzim v lese; Podzimní křížovatky a Podvečerní roční období.

Třetí část je melancholickým obrazem básníkovy života. Vrací nás místy do dětství, ale jsou zde zastoupeny obavy a smutek, dokonce i strach ze stárí a následně i ze smrti, kterou obzvláště umělci považují za příznak něčeho, co zpětrhá již navázané a třeba i ledabyle uspořádané nitky žití, ale nakonec jsou to oni, kteří se musí smířit s danými přírodními zákony a brát i tyto skutečnosti, byť i s nevolí, do svého podvědomí. Proto jsem do smutnější části autorovy sbírky zařadila básně Zpáteční cesta do dětství; Stáří; Babí léto; Podzim, táta a já; Post scriptum; Není co ukrást; Na náměstí; Cestou vlakem; Setkání po letech; Kapitulace svědomí; Život starého mládence; Smutek na třetí; Tuctové ráno; Jednou dohořím; Paridova volba; Na konci vesmíru a Vidět umírat. Některé básně navádí k zamyšlení nad složitostí mezilidských vztahů v rodině i v celé společnosti (např. již zmíněný Podzim, táta a já a Post scriptum).

Do básníkovy života přicházejí i dny zralosti a moudrých úvah o dospělosti. Těmito myšlenkami se vyznačuje čtvrtá část knihy v básních Bloudění; Čas popelnic; Ráno přijde po mně; touhy a jarní naděje skrývá Zas čekám na jaro; k příjemnému zastavení nutí Noční vlak; přemýšlivé, avšak nenásilné jsou Poslední dny dětství; Chtěl bych být strom; Život; Osamělé rozhovory; Ve městě N.; Bohové, opusťte Olymp; Půlnoční; Dluhy; Černý den; Čtyřicítka a Na neshledanou v lepších časech.

Osvěžením básníkovy tvorby je bezesporu pátá část sbírky, zamýšlející se nad smyslem poezie. Čistým douškem jsou proto verše, obsažené v básních Svítání; Děvka poezie; Obrázek a Držím stráž.

Poslední, šestá část publikace, je psána veselejším hrotem básníkovy pera. Úsměvná, hravá a poctivá je báseň Někdy, věnovaná dnes již klasiku Jiřímu Žáčkovi. Podobně je zaměřeno i Neštěstí ve štěstí, které připomíná svou zpěvností hudební text – zde však pozor v druhé strofě na rytmus! (vázaná poezie má přísná pravidla). Nezbyývá, než uvést další vybrané básně do tohoto oddílu, kterými jsou Vánoční rozchody; Zapomenuté blues; Sousedka hraje na piano; Dámská volenka; Dovolená; Kuličky; Byt na sídlišti; křehce působící Zimní chvění; Letní; nevtíravě poučný Vítr a Povinná četba.

Celkově na mne sbírka zapůsobila mile, nenásilně, pestrostí oddílů působí příjemně, svěže, autor vybírá vhodné jazykové prostředky, pracuje s barvami, pocity, sny a tužbami, verše jsou neotřelé, srozumitelné a čtenáři podávané srdcem a čistotou duše. Doporučila bych ji proto k předložení co nejširší čtenářské obci.

V Mělníku 19. ledna 2006   Zpracovala : Jindra Lírová

Literární soutěž Pegas – Mělník 2006

Mělnický literární klub Pegas vyhlašuje 12. ročník celostátní poetické soutěže „Mělnický Pegas 2006“ přihlásit s mohou všichni neprofesionální básníci z celé České republiky, ve čtyřech kategoriích: A - do 15 let, B - do 30 let, C - nad 30 let, D - autoři, kteří již vydali básnickou sbírku.

Počet básní: 3 až 5 ve třech vyhotoveních. Nutno připojit lístek se svým jménem, kategorií, datem narození, adresou bydliště a ofrankovanou obálkou se zpáteční adresou. Přihlášky se přijímají od 1. ledna do 31. května 2006 na adrese: LITERÁRNÍ KLUB PEGAS, Českobratrská 2800, 276 01 Mělník Slavnostní vyhlášení výsledků soutěže se uskuteční V Mělníku v říjnu roku 2006. Příspěvky, které nebudou splňovat podmínky uvedené v propozicích, budou ze soutěže automaticky vyřazeny.

Václav

MOŽNOSTI PREZENTACE TVORBY

DIVIZNA.CZ - LIBERECKÝ INTERNETOVÝ MAGAZÍN PRO KULTURU A VĚCI OBČANSKÉ. Literární rubrika Divizny nabízí možnost publikovat vaše geniální, či alespoň velmi dobré povídky, básně, případně i jiné texty. Nemůžeme nabídnout závratný, ani žádný jiný honorář, jen onu mírně lákovou webovskou publicitu. Podmínkou je, aby se váš text do dne uveřejnění na Divizně nevyskytl v jiném médiu s krajským nebo celostátním zásahem. Mailová adresa redakce: divizna@seznam.cz. Do okénka Předmět vepište, prosíme, "Literární rubrika".

Recitační soubor Katastrofanka, vystupující mimo jiné v pražské kavárně U Frgála, získal svou vlastní rozhlasovou relaci s plánovanou měsíční periodicitou na vlnách Českého Rozhlasu České Budějovice. Pořad se bude jmenovat "Katastrofanka uvádí..." a bude uváděn v rámci pravidelného cyklu Post Scriptum. Jedná se sice o jihočeské regionální vysílání, ale přes internet byl tento pořad slyšitelný například i ve Spojených státech. To důležité, co to bude znamenat pro všechny začínající slibné autory - Katastrofanka v každém pořadu uvede jednoho zajímavého básníka publikujícího hlavně na internetu nebo dosud nikde. A pokud máte chuť se seznámit blíže s činností Katastrofanky a považujete se právě za takového slibného a zajímavého autora, tak pro vás bude určitě užitečná tato mailová adresa agrevue@agrevue.com - pan Josef Musil, kam lze posílat

nějakou tu ukázkou ze svého díla a pár slov o sobě, ale ještě užitečnější pro vás bude přijít a představit se osobně k Frgálům!!!

TOVÁRNA NA ABSOLUTNO ČASOPISU TVAR. Redakce literárního obtýdeníku Tvar připravuje novou rubriku s názvem Továrna na absolutno. Bude určena začínajícím či dosud publikačně neprovařeným básníkům. Redaktoři se zavázali každou dávku veršů pečlivě prostudovat, ty pozoruhodné pak zveřejnit. Rubrika prý má kromě jiného sloužit jako příprava na literární provoz, na věčné ústrky, negativní posudky, odmítání ze strany nakladatelských domů, ba na uštěpačné kritiky, na to, že někdo bude vašim veršům rozumět lépe než vy apod. Vybrané texty budou komentovat a šetřit vás prý nebudou. Verše pošlete poštou či e-mailem s označením "Továrna na absolutno", připojte jméno a příjmení, kontaktní adresu, případně další údaje o autorovi. Adresa: Tvar, Na Florenci 3, 110 00 Praha 1, e-mail: tvar@ucl.cas.cz.

Divadlo VIKADLO připravuje pro novou divadelní sezónu večery poezie. Zájemci, kteří se chtějí přidat a prezentovat své básně, mohou psát na info@vikadlo.cz nebo přijít osobně na návštěvu do Bořivojovy 86 na Žižkově. www.vikadlo.cz

Nakladatelství [http://www.sursum.cz]

Nakladatelství zaměřené především na českou tvorbu. Vydává básnické sbírky, průvodce, literaturu pro děti a jiné

Literární server EPIKA [http://www.epika.cz]

Literární server s možností publikace vlastních děl a pořádání literárních soutěží.

Pozitivní noviny [http://pozitivni-noviny.cz]

Chcete se cítit báječně pozitivně a proplouvat životem s humorem? Klikněte!
(Převzato od Zory Šimůnkové)

ÚNOROVÝ ČAJ ČÍSLO JEDENÁCT - PĚTICE AUTOREK

Jedenácté číslo ČAJe přináší jednu zvláštnost. Tentokrát v něm najdete díla pěti autorek – dívek či žen. A přiznám se, že z původní náhody se stal postupně chtěný záměr, neboť jsem se snažil zodpovědět otázku: Jak se dívají dnešní mladé autorky na náš svět?

Hostem dnešního ČAJe je královéhradecká autorka Alžběta Kupčíková, která má na svém kontě řadu úspěchů na literárních soutěžích a podle mého názoru další literární budoucnost před sebou. Při čtení jejich textů mě zaujal především záběr, neboť

bych neřekl, že všechny uveřejněné texty pocházejí z jedné dílny, tak je svá, rozdílná, ale ve všech textech čtivá. Další dvě autorky, Monika Eberlová a Renáta Šťastná, už z ČAJe znáte. Další dvojice, Hana Runčiková a Magda Jindrová, se představují v ČAJi poprvé a doufám, že ne naposledy. Celé pětiici držím palce a budu se těšit na jejich další příspěvky. Václav

APROPO Jičín vás zve na setkání
ve středu 15. února 2006 v 17 hodin do sálku
knihovny
na přednášku naší členky **DANY BERANOVÉ**
o léčebné metodě **KLASICKÉ HOMEOPATII**

**NELITERÁRNÍ AKTIVITY NAŠÍ BÝVALÉ ČLENKY NADI
BALIHAROVÉ**

Nada Baliharová patřila mezi zakládající členky našeho spolku, ale od konce 90.let se věnuje nové činnosti. Mohli jsme se s ní setkat např. ve středu 25.ledna v novopacké čajovně ŠEN-NUNG, kde v přednášce pro těhotné vystupovala jako DULA. Že nevíte, co to je? Je to vlastně zjednodušeně řečeno pomocnice žen při porodu a všem, co k tomu patří (např. péče o miminko, břišní tance pro těhotné, relaxační techniky, muzikoterapie atp.). Jako první v České republice získala Certifikát ČAD a od října 2005 je profesí duly její hlavní činností. Na požádání provádí semináře v Mateřských centrech a různých dalších místech. V přípravě k porodu využívá ověřených metod z doprovodů a také z vlastních dvou porodních prožitků i svých životních zkušeností .V pátek 3.února byla hostem vysílání Českého rozhlasu Hradec Králové a o jejích dalších aktivitách se můžete dozvědět na www.duly.cz .

Přeji hodně štěstí v nové profesi a doufám, že se třeba v Miletíně nebo v Jičíně opět sejdem! Václav

JIVÍNSKÝ ŠTEFAN

Výsledky desátého ročníku Jivínského Štefana budou vyhlášeny v sobotu 25. února 2006 v jičínském K-Klubu. Začátek akce je v 16 hodin. V obou kategoriích bylo nominováno více než 180 jednotlivců či sdružení a ani tentokrát nechybí členové LiSu. K tomuto výročí připravil Bohumír Procházka tradiční číslo Prochorovin, kde jsou uveřejněny všechny nominace s krátkým odůvodněním. V rámci zábavného programu vystoupí i členové LiSu, takže přijďte se podívat, kdo si odnese dřevěnou sošku Štefana. Václav

Vzpomínkové foto na loňský červen a stmeláč na chatě u Prochora nám snad trochu pomůže přivolat jaro. Zároveň i vzpomínka na Pavla Herbrycha, který se zabydlel na Slovensku, ale občas si zaskočí i do rodných končin. Pavla tímto zdravím (rád si přečtu jeho nové příspěvky v Mádokýši) a doufám, že se zase brzy uvidíme! Václav

KOBRA

Kulturní občasník regionálních autorů

Vydává Literární spolek při Městské knihovně v Jičíně
jako interní tiskovinu.

Připravil : Václav Franc, K Hájku 1724, 509 01 Nová Paka

Ročník 7. Číslo 2. Únor 2006.

(13. února 2005)

www.kobra.zde.cz